

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/133/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116212637
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116212637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore navrhovateľa: T. M. C., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Y. XX, právne zast. JUDr. Branislavom Kahanecom, advokátom v Prešove, Vajanského 33, proti odporkyni: T. N. C., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17C/206/2016-213 z 12.04.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení sa rozsudok tak, že manželské výživné sa zrušuje počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov.

II. V prevyšujúcej časti sa rozsudok potvrdzuje.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že účastníci sú naďalej v platnom manželstve, aj keď prebieha rozvodové konanie, v ktorom zatiaľ súd právoplatne nerozhodol. Odporkyňa v súčasnej dobe je bez príjmu. Manželské výživné na základe schváleného zmierného návrhu neplatil od doby, kedy sa dozvedel, že odporkyňa je zamestnaná v O.. Odporkyňa predložila listinné dôkazy o tom, že sa uchádzala o zamestnanie u viacerých zamestnávateľov, avšak pracovné miesto nezískala, a to za obdobie od decembra 2016 do apríla 2017. Súd nemal preukázané, že by tu boli dôvody na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni. Odporkyňa je v súčasnej dobe úplne bez príjmu. Po návrate z Českej republiky spolu so synom žije u svojich rodičov v O., ktorí jej zabezpečujú bývanie a stravu a nevyhnutné potreby. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by došlo zo strany odporkyne k takému správaniu, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odporkyňa má v osobnej starostlivosti maloletého syna, o ktorého sa v plnom rozsahu stará. Je evidovaná ako nezamestnaná, sama si iniciatívne hľadala pracovnú pozíciu, v tomto smere však nebola úspešná. Takisto nebolo preukázané, že by sa odporkyňa vzdala výhodného zamestnania a úvahy navrhovateľa o tom, že by mala podnikáť tak ako on, nie sú namieste, lebo odporkyňa nemá kvalifikáciu v oblasti terénnej geodézie a musí svoje pracovné možnosti prispôbiť potrebám dieťaťa. Takéto podnikanie si vyžaduje aj vstupný kapitál, ktorým odporkyňa nedisponuje. Súd mal za to, že nedošlo k takej zmene pomerov na strane odporkyne, ktoré by zdôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa v platnom manželstve s odporkyňou je prioritná, pričom navrhovateľ si ani túto vyživovaciu povinnosť neplní a ako vplynulo z dokazovania, náklady navrhovateľky, ktorá nemá žiaden príjem jej hradia rodičia. Z vyššie

uvedených dôvodov preto súd tento návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že závery súdu prvej inštancie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že odporkyňa počnúc 01.08.2015 bola zamestnaná s príjmom 21.000,- Kč, sama viackrát požiadala o neplatené voľno, a teda sa vzdala svojho príjmu. Rovnako sa súd nezaoberal zárobkovými možnosťami odporkyne, ktorá je výlučnou vlastníčkou bytu v O., ktorý jej môže prinášať ekonomický prospech. Súd sa nezaoberal ani možnosťami odporkyne nájsť si prácu, resp. začať vykonávať podnikateľskú činnosť. Navrhovateľ má za to, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni zanikla, táto nie je na ňu odkázaná a jej ďalšie trvanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, eventuálne rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' odporkyňu k náhrade trov konania.

4. Dňa 09.08.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu označené ako „Oznámenie nových skutočností“, v ktorom žalobca uviedol, že odporkyňa je zamestnaná na Okresnom úrade M., katastrálny odbor, no o tejto skutočnosti ho odporkyňa neinformovala. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť má navrhovateľ za to, že odporkyňa už nie je odkázaná na vyživovaciu povinnosť a táto zanikla.

5. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa. Potvrdila, že od 01.08.2015 do 01.01.2016 pracovala v O., kým sa nemusela vrátiť na Slovensko a následne ostala bez príjmu. Súčasná situácia odporkyne oproti stavu, keď súd prvej inštancie vyhlásil napadnutý rozsudok sa nezmenila. Odporkyňa nesúhlasí s tvrdením, že tým, že požiadala o neplatené voľno, vzdala sa príjmu. Odporkyňa prišla o prácu a príjem z dôvodu konania, ktoré vyvolal navrhovateľ. Odporkyňa požiadala súd o nahradenie súhlasu otca s vycestovaním, no od roku 2015 nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Má za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že je aktívna v hľadaní si práce. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je sčasti dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Navrhovateľ namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal majetkové a osobné príjmy navrhovateľky a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, v čase vydania napadnutého rozsudku bola odporkyňa nezamestnaná a bez akéhokoľvek príjmu. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd poukazuje na ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, z ktorého vyplýva, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

9. Z obsahu spisu je zrejmé, že odporkyňa žije u svojich rodičov v O., ktorí zabezpečujú bývanie, stravu a nevyhnutné potreby nielen jej, ale aj jej mal. synovi, ktorého má odporkyňa zvereného do osobnej starostlivosti. Mal. dieťa odporkyne pochádza z manželstva s navrhovateľom.

10. Pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie správne prihliadol na to, kto zabezpečuje starostlivosť o domácnosť, v ktorej býva mal. dieťa navrhovateľa a odporkyne. V danom prípade je to odporkyňa a jej rodinný príbuzní (rodičia).

11. Navrhovateľ namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil príjem odporkyne, ktorý mala v čase, keď bývala a pracovala v O.. Odvolací súd nespochybňuje, že odporkyňa mala v období od 01.08.2015 do 01.01.2016 príjem, nakoľko bola v danom čase zamestnaná. Následne však odporkyňa musela z tejto práce odísť (potom, čo vyčerpala možnosť dovolenky, neplatené voľno a pod.), a to z dôvodu návratu na Slovensko. Odporkyňa tak opustila zamestnanie nie z vlastnej vôle a nemožno jej to klásť za vinu. Odvolací súd zdôrazňuje, že spomínaný príjem navrhovateľka poberala do 01.01.2016 a návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti bol súdu prvej inštancie doručený dňa 04.03.2016, teda v čase, keď odporkyňa už bola bez príjmu.

12. Navrhovateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal možnosťami odporkyne nájsť si prácu, resp. začať vykonávať podnikateľskú činnosť. S uvedeným tvrdením nemožno súhlasiť. Z bodu 24 napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že namietanými skutočnosťami sa súd prvej inštancie zaoberal a dôsledne sa s nimi vysporiadal. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie, ktorý ustálil nasledovné: „Je evidovaná (odporkyňa) ako nezamestnaná, sama si iniciatívne hľadala pracovnú pozíciu, v tomto smere však nebola úspešná. Takisto nebolo preukázané, že by sa odporkyňa vzdala výhodného zamestnania a úvahy navrhovateľa o tom, že by mala podnikat' tak ako on, nie sú na mieste, lebo odporkyňa nemá kvalifikáciu v oblasti terénnej geodézie a musí svoje pracovné možnosti prispôbiť potrebám dieťaťa. Takéto podnikanie si vyžaduje aj vstupný kapitál, ktorým odporkyňa nedisponuje.“

13. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ako aj so zreteľom na to, že účastníci konania sú stále v platnom manželstve, nakoľko v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie rozvodové konanie nebolo skončené, odvolací súd posúdil závery súdu prvej inštancie ako vecne správne a dôvodné.

14. V priebehu odvolacieho konania však súd zistil, že Okresný súd Prešov rozsudkom č. 27P/358/2015-297 zo dňa 27.06.2017 manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol.

15. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

16. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na jeho existenciu a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov.

17. Nakoľko manželstvo navrhovateľa a odporkyne zaniklo, odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 388 CSP zmenil a manželské výživné zrušil počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov. V prevyšujúcej časti rozsudok potvrdil.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).